

"فریاد دادخواهی مردمی درگیر با رژیم ضد مردمی ایران"

در نظام‌های دموکراتیک جهان مردم از بین خود افرادی را برای تشخیص مصلحت خویش و دفاع از حقوق خود انتخاب می‌کنند. این افراد در مرکز قانون گذاری، یعنی پارلمان هر کشور دموکرات گرد هم می‌آیند تا قوانینی را به تصویب برسانند که تضمین کننده حقوق معنوی و مادی مردمی باشد که این افراد را به نمایندگی خود در پارلمان انتخاب کرده‌اند.

و اما در ایران که از آغاز برپایی حکومت اسلامی ضد بشری تمام امکانات حقوقی شهروندان را سلب کرده‌اند و بنیاد این حکومت بر پایه‌های رعب و وحشت و کشتار و به خاک و خون کشاندن انسانها و محدود کردن نهاد‌های آزادی و محروم کردن شهروندان از ابتدایی ترین حقوق اولیه‌های بنا شد و هر آن که مردم خواستند از حق شهروندی خود و آزادیهای بدیهی مانند حق انتخاب پوشش دفاع کنند، با شرم اورترین روش‌های کشتار و قتل عام عمومی به بستن دهان مردم اقدام کردند. مزدوران سپاهی و بسیجیان آمخواری که برای کشتار مردم تربیت شده‌اند و تا بن دندان مسلح می‌باشند را به سمت معترضین گسیل داشتند تا فریاد مردم عاصی از ظلم را در گلو خفه کنند.

در این کشور که حکام آن وحشتناک ترین روش‌های رعب و وحشت و شکنجه‌های ضد بشری را برای خاموش کردن ناله‌های حقوقی مردم در کوچه و بازار بکار می‌گیرند، 230 نفر از نمایندگان پارلمان که وظیفه دفاع از حقوق مردم را بعده گرفته‌اند، قانونی شرم آور و ضد بشری را در پارلمان به تصویب رسانده‌اند که مردمی که در کوچه و بازار (بدون سلاح) دم از آزادی پوشش لباس می‌زنند را پیرو قانون مصوب این نمایندگان خون آشام محکوم به اعدام شوند.

حال من که استاد در رشته پزشکی ارتوپدی می‌باشم و بیشتر از 65 سال از عمر گرانمایه خود را در خدمت سلامت مردم صرف کرده‌ام، بعنوان یک انسان که خواهان رساندن فریاد هموطنان خود بگوش دنیای آزاد مدعی حقوق بشر است، از آن نهاد حقوقی می‌خواهم که به ندای مردمی که خواهان آزادی هستند پاسخی در خور انسانهای آزاد را بدهنند و از کشتن و قتل عام هموطنانم جلو گیری کنند.

با تشکر و مهر پروفسور رحیم رحمان زاده